

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcov: **1/ J.**, nar. X., **2/ I.**, obaja bytom S. a zast.: *JUDr. Ing. M.*, advokátom so sídlom O. proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, pracovisko Košice, so sídlom Zádielská č. 2, Košice, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. októbra 2009 č. k. 1S 13/2009-32, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13. októbra 2009 č. k. 1S 13/2009-32 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 2008/02884 z 22. decembra 2008 spolu s rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou č. 20083794504 z 29.9.2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 202,17 €.

Odôvodnenie:

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č.: 2008/028884 zo dňa 22.12.2008 žalovaný ako odvolací správny orgán potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou č.: 2008/3794504 z 29.09.2008 vo veci odňatia peňažného príspevku vyplácaného žalobkyni 2/ na výkon osobnej asistencie u žalobcu 1/ so zastavením jeho výplaty v sume 6.000,- Sk s účinnosťou od 01.10.2008.

Žalovaný vychádzal z nasledovného skutkového stavu. Žalobca 1/ na pracovisku v P., ČR, dňa 16.04.2007 utrpel ťažký pracovný úraz v oblasti bedrového kĺbu (s následkom obmedzenia pohyblivosti ľavého bedrového zhybu stredného stupňa so skrátením ľavej končatiny o 3 cm) a na základe posudku oddelenia posudkových činností z 12.09.2007 bol považovaný za občana s ťažkým zdravotným postihnutím (ďalej len „ZŤP“) v dôsledku stanovenia 70% miery funkčnej poruchy s tým, že mu bol vydaný preukaz občana so ZŤP so sprievodcom s platnosťou do 31.08.2008 a že mu bola navrhnutá kompenzácia formou peňažného príspevku za opatrovanie. Na základe uvedeného bol žalobkyni 2/ (ako manželke) prvostupňovým správnym orgánom dňa 17.12.2007 priznaný peňažný príspevok za opatrovanie manžela z dôvodu jeho odkázanosti na celodenné osobné a riadne opatrovanie.

Ďalej podľa žalovaného jeho útvár posudkových činností po preskúmaní zdravotnej dokumentácie a po vyjadrení lekárom žalovaného zo dňa 10.12.2008 vydal dňa 19.12.2008 posudok, v ktorom bola miera funkčnej poruchy žalobcu 1/ znížená na 50% s prekvalifikovaním najzávažnejšieho postihnutia v časti XII.B.B.2.17.c/ prílohy č. 4 k zákonu č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 195/1998 Z.z.“) s konštatovaním, že od posledného posudzovania sa zdravotný stav žalobcu 1/ zlepšil (najmä pohyblivosť bedrového kĺbu), a preto sa žalobca 1/ považuje podľa § 51 zák. č. 195/1998 Z.z. za občana so ZŤP, patrí mu preukaz občana so ZŤP so sprievodcom (viď príloha č. 6 k zák. č. 195/1998 Z.z.) a kontrola zdravotného stavu bola stanovená na mesiac august 2010. Súčasne bola podľa žalovaného konštatovaná lekárom oprávnenosť odňatia a zastavenia vyplácania peňažného príspevku za opatrovanie.

Podľa § 51 zák. č. 195/1998 Z.z. v znení účinnom ku dňu odňatia príspevku sa za občana s ťažkým zdravotným postihnutím na účely tohto zákona považuje občan, ktorého miera funkčnej poruchy je najmenej 50%.

Podľa prílohy č. 6 k zák. č. 195/1998 Z.z. v hore citovanom znení sa za sprievodcu považuje občan alebo pes so špeciálnym výcvikom, ktorý poskytuje občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím sprievod na zabezpečenie pohybu, orientácie a dorozumievania so spoločenským prostredím.

Pri sociálnom prieskume vykonanom pracovníkmi žalovaného dňa 08.12.2008 bol žalobca 1/ poučený, že podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Pri tomto sociálnom prieskume žalobkyňa 2/ nebola prítomná, lebo bola s rodinným príslušníkom u lekára. Žalobca 1/ s obsahom úradného záznamu potvrdil vlastnoručným podpisom bez námietok.

V tomto štádiu správneho konania žalobkyňa 2/ namietala, že správny orgán vykonal sociálny prieskum bez jej prítomnosti, takže bol vypočítaný iba žalobca 1/, hoci žalobkyňa 2/ s prihliadnutím na ust. § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) mala najväčšie praktické skúsenosti s opatrovaným (žalobca 1/) a preto mala byť považovaná za zúčastnenú osobu v správnom konaní. Týmto postupom v rozpore so zásadou podľa § 3 ods. 3 a 4 Správneho poriadku žalovaný zapríčinil nedostatočné zistenie skutkového stavu a odňal žalobkyňu v rozpore s § 33 ods. 2 Správneho poriadku možnosť sa vyjadriť pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom, poprípade navrhnúť ich doplnenie.

Podľa § 3 ods. 3 Správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa odôvodnenia žalovanej, žalobkyňa 2/ svoje námietky doplnila v tom duchu, že žalobca 1/ je odkázaný na všestrannú a celodennú riadnu pomoc a osobnú starostlivosť osoby, lebo je schopný sa premiestňovať iba za pomoci dvoch francúzskych bariel, potrebuje pomoc pri obliekaní, príprave jedla či domácich prácach, pri vykonávaní osobnej potreby a hygieny, čo je zdôraznené problémom s unikaním moču, situáciu vo verejnej hromadnej doprave nie je schopný zvládnuť a preto musí byť prepravovaný na rôzne úrady (Sociálna poisťovňa, obecný úrad alebo zamestnávateľ žalobcu 1/) osobným vozidlom za asistencie inej osoby, resp. počas prepravy do zdravotníckych zariadení sanitkou mu musí byť žalobkyňou 2/ poskytovaná pomoc pri nastupovaní a vystupovaní zo sanitky.

Túto námietku žalovaná vyhodnotila ako neoprávnenú, lebo žalobca 1/ nie je odkázaný na celodenné, osobné a riadne opatrovanie. Potrebnú pomoc, na ktorú je odkázaný, odporúčal žalovaný riešiť poskytnutím opatrovateľskej služby zo strany obecného úradu. Na základe sociálneho prieskumu vykonaného dňa 08.12.2008 a po poučení žalobcu 1/ podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku malo byť podľa žalovanej správnym orgánom zistené, že žalobca 1/ si svoju pomalú, ťažkopádnu chôdzu koriguje dvoma francúzskymi barlami. Žalobca mal počas sociálneho prieskumu ďalej uviesť, že ho bolí najmä ľavá dolná končatina a drieková časť chrbtice, pričom problémy mu spôsobuje najmä dlhšie chôdza a dlhšie státie a je odkázaný na pomoc a sprievod inej osoby pri návšteve zdravotníckych zariadení a vybavovaní úradných záležitostí. Pri vykonávaní bežných úkonov osobnej hygieny, holení, obliekaní hornej časti tela, vyzliekaní hornej časti tela, jedení a pití je samostatný, lieky si nadávkuje aj ich užije sám. Pomoc inej osoby potrebuje pri kúpaní vrátane umývania vlasov, presune na WC, obliekaní a vyzliekaní dolnej časti tela, obúvaní, donáške liekov

a pri nevyhnutných činnostiach súvisiacich s prevádzkou domácnosti a prácach spojených s udržiavaním domácnosti.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Proti tomuto rozhodnutiu žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu podali na Krajský súd v Prešove žalobu zo dňa 29.01.2009.

Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, a preto žalobu zamietol.

Svoje rozhodnutie s odkazom na ust. § 64a ods. 6 v spojení s § 49 ods. 1, § 50 a § 57 ods. 1 zák. č. 195/1998 Z.z. odôvodnil tým, že samotný žalobca 1/ nepochybne sám uviedol, že nie je odkázaný na celodenné, riadne a osobné opatrovanie. K námietke žalobkyne 2/, že nebolo jej umožnené sa vyjadriť k podkladom preskúmaných rozhodnutí, krajský súd uviedol, že posudky a rozhodnutia správnych orgánov sú vydávané na základe odborných medicínskych nálezov, resp. vlastného vyšetrenia posudzovaného a nie na základe verbálnych vyjadrení osoby, ktorej bol poskytnutý peňažný príspevok za opatrovanie. Z administratívneho spisu je pre krajský súd nepochybné, že žalobca sa nedostavil na vyšetrenie k posudkovému lekárovi a ani svoju neprítomnosť neospravedlnil.

Navyše, podľa krajského súdu skutočnosť, že žalobca nie je odkázaný na celodenné, osobné a riadne opatrovanie, bola k správnom konaní fakticky preukázaná aj tým, že žalobkyňa 2/ ako manželka žalobcu 1/ v čase sociálneho prieskumu nebola doma a žalobcovia v odvolaní ale ani v žalobe netvrdili, že namiesto žalobkyne v 2. rade žalobcovi 1/ dohľad o pomoc v tom čase poskytovala iná osoba.

III.

Odvolanie žalobcov

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 07.12.2009 (č. 1. 33) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázali na odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.

Predovšetkým žalobcovia s odkazom na obsah posudku namietali, že správny orgán namiesto úplného odňatia peňažného príspevku za opatrovanie mohol tento peňažný príspevok len primerane ponížiť a vyplácať ho v nižšej sume, čo by bolo v súlade s dispozitívnym oprávnením § 100 ods. 2.

Ďalej poukázali na výrazne obmedzenú mobilitu žalobcu 1/, ktorý je odkázaný na sprievod osoby len v rámci individuálnej prepravy a v dôsledku zdravotného postihnutia je segregovaný od spoločnosti. Záver správneho orgánu v posudku, že v oblasti mobility je postačujúca preprava sanitným vozidlom vyhodnotili žalobcovia za návod na zneužitie účelu uvedeného vozidla.

Záverom žalobcovia navrhli zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu, tak, že žalobe zo dňa 29.01.2009 sa vyhovuje spolu s uložením povinnosti nahradiť žalobcom trovy právneho zastúpenia v sume 99,48 €.

Z vyjadrenia žalovaného (č. 1. 37) zo dňa 21.12.2009 vyplýva, že trvá na svojom vyjadrení č. A/2009/00574 zo dňa 13.05.2008 a rozhodnutie žalovaného považuje za správne, vydané v súlade s platnými právnymi predpismi.

Súčasne žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku

len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.), preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím podľa § 250ja ods. 3 zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

Žalobcovia svoje odvolanie opreli o viacero námietok. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd primárne vysporiadať s námietkami, ktoré žalobcovia využili na spochybnenie zákonnosti postupu správneho orgánu smerujúceho k vysloveniu napadnutého rozhodnutia. Až po vyslovení ich nedôvodnosti súdom vzniká právo žalobcom na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky).

Podstatou namietaných vád postupu správneho orgánu je námietka žalobcov o porušení ustanovení § 33 ods. 2 Správneho poriadku znemožnením vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Podľa žalobcom citovaného ustanovenia je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Uvedený zákonný text vyjadruje zákonný nárok účastníka, aby mu boli výsledky zisťovania správneho orgánu dané na vedomie bez ohľadu na jeho aktívne alebo pasívne správanie.

Z pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd zistil, že listina zo dňa 08.12.2008 (príl. č. 5) obsahuje text : *„V zmysle zákona NR SR č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov podľa § 33 ods. 2 je správny orgán povinný dať účastníkovi konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie. Občan bol počas šetrenia oboznámený s následným postupom a bolo mu poskytnuté poradenstvo v rámci zákona NR SR č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov.“* Ďalej na uvedenej listine bol vyhradený

priestor „Občanom podané návrhy:“, kde sa nenachádza žiadny text. Nasleduje text „S úradným záznamom bol oboznámený účastník konania, s jeho obsahom súhlasí, čo potvrdzuje vlastnoručným podpisom“, ktorý je zavŕšený podpisom žalobcu 1/.

Z obsahu citovaných textov pre Najvyšší súd vyplýva záver, že žalobca sa v tomto prípade dostatočne neriadil citovaným ustanovením § 33 ods. 2 správneho poriadku, keďže nevyzval žalobkyňu 2/, ktorá je nepochybne účastníčkou preskúmaného správneho konania, aby sa vyjadrila **k podkladom a k spôsobu ich zistenia pred vydaním rozhodnutia**, ale dokonca toto právo jej celkom odňal.

Ako už Najvyšší súd viackrát zopakoval vo svojej judikatúre (najmä rozsudky sp. zn. 5Sž 11/2008 a následne 5Sž 31/2008, resp. 5Sž 49/2008) ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku prelamuje charakter správneho konania, ktoré uprednostňuje pred zásadou priamosti zásadu písomnosti správneho konania. Práve okamih, kedy súbor informácií obsiahnutých v podkladoch rozhodnutia zhromaždených správnym orgánom, odstraňuje moment vydania prekvapivého rozhodnutia a umožňuje zasiahnúť účastníkovi do priebehu správneho konania prostredníctvom svojho vyjadrenia nielen k samotným podkladom ale aj k samotnému spôsobu (otázka zákonnosti) ich zistenia. Uvedené pochybenie prvostupňového správneho orgánu sa nedá napraviť ani počas odvolacieho konania, lebo tomu bráni zásada dvojinštančnosti konania.

Úlohou Najvyššieho súdu bolo zároveň aj v zmysle kritérií obsiahnutých v ustanovení § 250i ods. 3 O.s.p. posúdiť, či uvedené procesné pochybenie žalovaného je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tomto prípade dospel Najvyšší súd k záveru, že uvedené procesné pochybenie žalovaného je takou vadou konania, ktorá môže mať vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia žalovaného vo veci samej a následne teda aj na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, lebo správny orgán porušil v rozpore so zásadou legality (§ 3 ods. 1 Správneho poriadku) svoju povinnosť zhromaždiť všetky relevantné podklady pre rozhodnutie tak (nie je možné vylúčiť tú skutočnosť, že vyjadrenie účastníka bude obsahovať zásadné argumenty účastníka), aby toto rozhodnutie vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci (§ 3 ods. 4 Správny poriadok).

K tomuto právnemu názoru dospel Najvyšší súd aj s príspevom Zásady č. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. (77)31 o ochrane práv jednotlivca v správnom konaní zo dňa 28.09.1977, podľa ktorého v procese prijímania rozhodnutí správnych orgánov majú členské štáty Rady Európy aplikovať aj nasledovné zásady procesnej korektnosti, starostlivosti a legitímneho očakávania:

- vyjadriť sa pred správnym orgánom ku skutočnému stavu veci, uvádzať dôkazy, poprípade navrhnúť, akými prostriedkami má byť vedené dokazovanie,
- byť informovaný ešte pred vydaním aktu o všetkých známych skutočnostiach, na základe ktorých má byť akt vydaný,
- nechať sa v konaní zastupovať a využívať prostriedky právnej pomoci,
- oboznámiť sa s odôvodnením správneho aktu alebo
- byť poučený o opravných prostriedkoch proti správneému aktu.

V prejednávanej veci žalovaný minimálne nerešpektoval ustanovenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku ako aj dve hore podčiarknuté citované zásady, keďže neumožnil, aby sa žalobcovia v plnom rozsahu žalobcovia mohli v čase pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k jeho podkladom aj k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie.

Najvyšší súd sa nemôže celkom stotožniť s konštatovaním krajského súdu, že posudky a rozhodnutia správnych orgánov sú vydávané na základe odborných medicínskych nálezov, resp. vlastného vyšetrenia posudzovaného a nie na základe verbálnych vyjadrení osoby, ktorej bol poskytnutý peňažný príspevok za opatrovanie, a preto nie je námietka žalobkyne 2/ dôvodná. Najvyšší súd v tomto štádiu súdneho prieskumu nespochybňuje odborné medicínske závery posudkových lekárov, ktoré však tvorí iba časť podkladov rozhodnutia. Nemenej dôležitým podkladom je aj verbálne vyjadrenie žalobkyne 2/, ktorej toto právo je zaručené práve prostredníctvom uvedeného § 33 ods. 2 Správneho poriadku.

Uvedené procesné pochybenie považuje Najvyšší súd na základe hore uvedených právnych názorov za takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť nielen napadnutého rozhodnutia ale aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie, a preto obidve rozhodnutia zrušil.

Nakoľko uvedená procesná vada má podstatný vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, Najvyšší súd nepristúpil k jeho prieskumu na základe iných námietok, spochybňujúcich zákonnosť samotného rozhodnutia.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych záverov, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na právne názory obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovaných rozhodnutiach sp. zn. 5Sž 11/2008, 5Sž 31/2008, resp. 5Sž 49/2008, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Bude preto úlohou prvostupňového správneho orgánu umožniť žalobcom uplatniť si svoje právo podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, a až na základe využitia/nevyžitia ich práva znovu pristúpiť k rozhodnutiu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) prípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešným žalobcom právo na úplnú náhradu trov tohto konania vzniklo. Nakoľko právny zástupca si svoje právo v zákonnej 3 - dňovej lehote neuplatnil, bola mu priznaná iba náhrada zaplatených súdnych poplatkov ako aj v spise vyčíslených trov právneho zastúpenia.

Výška priznaných náhrad trov konania sa preto skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia (č. 1. 4 a 35), ktoré v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. Najvyšší súd uznal :

1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde

1.1.1. prevzatie a príprava zástúp. (09) - 1 úkon práv. pomoci 53,49 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 13,90 €

1.1.2. podanie žaloby (09) - 1 úkon práv. pomoci 53,49 €

1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 13,90 €

1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.2.1. podanie odvolania (09) 1 úkon práv. pomoci 53,49 €

1.2.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 13,90 €

tzn. v celkovej sume : **202,17 €**

Najvyšší súd nepriznal právnemu zástupcovi ním požadovanú výšku odmeny pri zastupovaní 2 osôb podľa § 13 ods. 3 ale podľa § 13 ods. 2 vyhlášky, lebo išlo o spoločné úkony právneho zástupcu pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávnych vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 24. augusta 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová